

සාරය: සුමිහිරි දරුවනි, ඔබ කා සමගත් වැඩිපුර වාද විවාද නොකළ යුතුයි. පරම පියාගේ හැඳින්වීම පමණක් සැමටම දෙන්න.

ප්‍රශ්නය: අසීමිත පියාට සැබෑ දරුවන් සේම සුළුදරුවන්ද සිටී. සැබෑ දරුවන් කවුරුන්ද?

පිළිතුර: බාබාගේ ශ්‍රීමත් අනුගමනය කරන්නන්, පාරිශුද්ධත්වයේ සත්‍ය රාකි බැඳගන්නන්, සැබැවින්ම අසීමිත උරුමය අරගන්නා විශ්වාසය ඇත්තන් වේ. සුළුදරුවන් තම මත්මන් අනුගමනය කරන්නන් වේ; ඔවුන්ට ඇතැම්විට විශ්වාසයත් ඇතැම්විට සැකයත් ඇත. ඔවුන් කළ පොරොන්දුව පවා කඩ කරති. යෝග්‍ය දරුවන්ගේ කාර්ය භාරය නම් බාබාගේ උපදෙස් වලට සවන් දී ඒ සියල්ලක්ම අනුගමනය කිරීමයි. බාබා දෙන පළමු උපදෙස නම්: සුමිහිරි දරුවනි, දැන් පාරිශුද්ධත්වයේ සත්‍ය රාකියක් බඳින්න. එසේම ඕනෑම අපවිත්‍ර ආකල්පයක් අවසන් කරන්න.

ගීතය: අවදිවන්න ඔ මනාලියනි, අවදිවන්න.....

මිම ශාන්ති. ඔබ දරුවන් මෙම ගීතයේ අර්ථය වටහාගන්නා. නව ලෝකය නව යුගය වේ. එවිට පැරණි ලෝකය පැරණි යුගය වේ. පැරණි ලෝකයෙන් පසුව එන්නේ නව ලෝකයයි. නව ලොව නිර්මාණය කෙරෙන්නේ පරමාන්ම පියා විසිනි. එමනිසා ඔබ 'ජය් වර්' කිවත් 'ප්‍රහ්' කිවත් ඔහුට කතා කළ යුතු වන්නේ ඔහුගේ නාමයෙනි. හුදෙක් ප්‍රහ් යැයි කීමෙන් ඔබ යෝගා කරන්නේ කවුරු සමඟ ද? ඔබ සිහිපත් කරන්නේ කවුරුන්ට ද? මිනිස්සු ඔහුට නාම, රූප, වාසස්ථාන හෝ කාලයක් නැතැයි කියති. ඔහ්! ඒ වුණාට ඔහුගේ නම භාරතයෙහි ප්‍රසිද්ධ වූ 'ශිව' වේ. ඔවුන් පියා යනුවෙන් අමතන කෙනා වෙනුවෙනුයි ශිව රාත්‍රිය සමරන්නේ. පරම පියාගේ හැඳින්වීම තිබුණු විටයි, ඔබට ඔහු හා යෝග විය හැක්කේ. කවුරු සමගත් වැඩි විවාදයට යාමෙන් එලක් නොමැත. පළමුවෙන්ම, ඔබ සැමට අසීමිත පියාගේ හැඳින්වීම දෙන්න ඕන. ඔහු විසින් කිනම් මනුෂ්‍ය ලොවක් නිර්මාණය කළේද එය කෙසේ ද, කවදා ද? ස්වර්ණම යුග ආරම්භයේ සිට යකඩ යුග අග දක්වාම නොනවත්වා භෞතික පියවරුන් දුටුවා. නමුත් සැමවිටම සිහිපත් කළ යුත්තේ අභිබවා සිටින පරම පියාවයි. එම පරම දනව්වේ වාසය කරන පියා ඔහු වේ. ස්වර්ණම යුග නිර්මාපකයා පරම පියා වූ නිසා, දිව්‍යලෝක රජදහන ඔය දරුවන් නොලබන්නේ ඇයි? ඔව් නිසැකවම යම් කලෙක අපට ස්වර්ණම යුග ස්වාධිපත්‍යය තිබුණා. එකල නව ලොව සහ නව යුගය විය. එහෙත් දැන් එය පැරණි ලොව සහ පැරණි යුගය වේ. පරම පියා නිර්මාණය කළේ දිව්‍යලෝකයයි; එය දැන් අපායක් වී ඇත. අපාය නිර්මාණය කළේ කවුද, එය නිර්මාණය වූයේ කවදාද? අපාය නිර්මාණය කළේ මායා, රාවන් වේ. මෙම දැනුම භාරත වැසියන් හට දීම ඉතා පහසු වෙනවා. මන්ද, රාවතව පුළුස්සන්නේ භාරත ජනතාවයි. කොහොමවුණත් එහි අර්තය ඔවුන් නොදනී. සියලු බැතිමතුන් සිහිපත් කරන්නේ දෙවියන්ටයි. එනමුත් ඔහුට නොදන්නා හේතුවෙන් ඔහු සර්ව ව්‍යාප්තයි කියා කියති. ඔහු නාම රූප අභිබවූ කෙනෙක් කියා කියති; ඔහු අනන්තයි, ඔබට ඔහුගේ අන්තයට යා නොහැකි යැයි කියති. ඒ නිසයි, ඔවුන් බලාපොරොත්තු විරහිත වී නොසැලකිලිමත් වූයේ. එසේ නොසැලකිලිමත් වීමට සිදුවේ. එවිටයි, දිව්‍යලෝකය නිර්මාණය කිරීම සඳහා බාබා පැමිණෙන කාලය උදාවන්නේ. පරම පියා කියයි: මා යළිත් පැමිණ සිටිනවා. හක්තිවත්තයින් අනිවාර්යෙන්ම ඔවුන්ගේ ත්‍යාගය බාබාගෙන් ලබති. මෙහි දී දෙවියන් පැමිණ ප්‍රතිලාභය දීමට එන්න වෙනවා, හේතුව, මෙහි සියල්ලක්ම අපවිත්‍රයි. අපවිත්‍ර කිසිවකුටත් එහි යා නොහැකි නිසායි මා හට මෙහි එන්නට සිදුවන්නේ. මිනිස්සුන් මට කන්නලව් කරනවා. හක්තිවත්තයින්ට දෙවියන් අවශ්‍යයි. දැන්, ඔවුන් දෙවියන්ගෙන් කුමක් ලබාදීද? මුක්තිය සහ ජීවත් මුක්තිය. ඔහු සැමටම ජීවත් මුක්ති දෙන්නේ නැහැ. එය ලබන්නේ ඊට උත්සාහ දැරූ අය පමණයි. කෝටි ගණන් ජීවත්මයන් උරුමය ලබාදීද? ඔබ වෙත මිනිස්සු පැමිණෙන විට ඔවුන්ට කියන්න: දිව්‍යලෝකයේ නිර්මාතෘවරයා පරම පියායි. අප අත්දුටුවා. අප දැන් දෙවියන්ට සොයන්නේ නැහැ. ඔහුට නියමිත කාලයේ ඔහු එනවා. අප කලින් ඔහුට දැඩි ලෙස සෙවිට නමුත් සොයා ගැනීමට නොහැකි වුණා. අප වන්දනාවේ ගියා, බොහෝ සේ උපවාස සහ ජප කිරීම් කලා, හැකිතාක් සෙව්වා, නමුත් ඔහුට හම්බ වුණේ නැහැ. ඔහුට අදාළ කාලය ආවිට පරම දනව්වෙන් ඔහුට එන්න වෙනවා. ආදි සනාථන දේවී දේවතා ධර්මයේ සිටි අය උපන් 84ක් ගන්න වෙනවා. කුල පහ ප්‍රසිද්ධයි. දැන් එහි ශුද්‍ර කුලය මෙන්ම බ්‍රාහ්මණ කුලය ඇත. ඔබ, විවිධ වූ කුල තිබීම ගැන පැහැදිලි කර දෙන්න ඕන. බහුරූපී ප්‍රතිමාවේ කුලයන් පෙන්වා ඇත. එහෙත් මිනිස්සු බ්‍රහ්මීන් කාණ්ඩය ගැන නොදනී. ඉතින්, පළමු හැඳින්වීම වශයෙන් දිව්‍යලෝකයේ නිර්මාතෘවරයා පරම පියා වන බවත් ඔබලා බ්‍රහ්ම කුමාර් සහ බ්‍රහ්ම කුමාරීන් බවත් ඔබ පැහැදිලි කර දිය යුතුයි. ඔබ බ්‍රහ්මීන්වරු නිර්මාණය වන්නේත් පසුව ඔබ දේවතාවරු බවට පත් වන්නේත් පරම පියා පැමිණීමෙන් පමණි. ප්‍රජාපිතා බ්‍රහ්මාගේ නාමය ඇත. බ්‍රහ්මාගේ මුවින් බ්‍රාහ්මණයන් නිර්මාණය වේ. බ්‍රහ්මාගේ පියා ශිව් බාබා වේ. එමනිසා, ඔබ දෙවියන්ගේ පවුලට අයත් වේ. ක්‍රිස්තියානි, වස්වානි පවුල් ඇත්තාක් සේම ඔබට ඇත්තේ දේව පවුලයි; ඔබලා ඔහුගේ දරුවන්ය. සත්‍ය බ්‍රහ්මණයන් පාරිශුද්ධත්වයේ පොරොන්දුවක් දුන් අයයි. සියල්ලන්ම ඔහුගේ දරුවන් වුවත් ඔවුන් අතරේ ඇතැම් දරුවන් සත්‍ය දරුවන් වන අතර අන් අය සුළු දරුවන් වෙති. සත්‍ය දරුවන් පාරිශුද්ධත්වයේ රාකිය බැඳ ගනී. රාකි උත්සවයන් ඇත. මේ සියලු දේ අයත් වන්නේ සංගම යුගයටයි. දශේරාවන් (රාවන පිළිස්සීම) සංගම යුගයේ සැමරීමයි. විනාශයෙන් පසුව දිවාලිය එසැනින් උදාවෙයි. සැමගේ ආලෝකය දැල්වේ. යකඩ යුගයෙහි සැමගේ ආලෝකය නිවී ඇත. පරම පියාට උයන් හිමිකරුවා හෝ ඔරුකාරයා කියාත් කියති. බ්‍රහ්මා, විෂ්ණු හෝ ශංකර්ට උයන් හිමිකරුවා හෝ ඔරුකාරයා කියා කිව නොහැකියි. පරම පියා සිය දරුවන් දැකීමට ඔහුගේ උයනට එනවා. සමහරු රෝස මල්, සමහරු පිට්ට මල් එවිට තවත් සමහරු ලිලි මල්. සැම කෙනෙකුට දැනුමේ සුගන්ධය ඇත. ඔබ සැවොම කටු බවින් මල් බවට පත්වෙනවා. සැවොම නාස්තික වාදින්, අනාථයන් නිසා ඇත කොටා ගනිමින් සිටී. ඔවුන්ට ස්වාමියෙක්, පාලකයෙක් නොමැත, ඔවුන්ට මගපෙන්වීම් දිය හැකි, ඔවුන්ට අයිති කරගන්නා ස්වාමියා සහ පාලකයා ඔවුන්ට නොමැත. ඔහුට කිසිවකු නොදනී. එබැවින් මෙම ස්වාමියා සහ පාලකයා අනිවාර්යෙන්ම එන්න වෙනවා. ඉතින් ස්වාමියා සහ පාලකයා වන

පරම පියා ඇවිත් ඔබට අයිති කරගන්නවා. මනුෂ්‍යයාට එක් ධර්මය එක් අධිරාජ්‍යය තිබීමේ ආශාව ඇති මුත් එහි පාරිශුද්ධියත් තිබෙන්න ඔහු. ස්වර්ණම යුගයෙහි එක් ධර්මය තිබූ නමුත් දැන් එය දුක් දේශයයි. ඔබට දැන් බ්‍රහ්මින් කණ්ඩායමට පරිණාමිත කර ඇත. පසුව ඔබ යන්නේ දේවතා කාණ්ඩයටයි. ඔබ මේ අපවිත්‍ර ලොවට නොඑයි. අති උසස් වන්නේ භාරත දේශයයි. ගිතාව ව්‍යාප්තවයට පත් නොවුණේ නම් භාරතය ගැන කවුරු අහන්නද ? ඔවුන් ගිව දේවාල වලට යති. ඒවා අසීමිත පියාගේ දේවාල වූයේ සියල්ලන්ටම සන්ගතිය ප්‍රධානය කරන්නා එක් පියා වූ නිසායි. ඔහු ඇවිත් ස්වාමියාට පාලකයාට අනාවසිත්ව අයිති කරවයි. මේ විෂයන් පියා හැරෙන්නට අන් කිසිකුට පැහැදිලි කළ නොහැකියි. අන් සැමදෙනාම භක්තිය උගන්වන්නන්ය. එහි දැනුම ගැන ප්‍රශ්නයක් නැත. ඥාන සාගරය, සන්ගති ප්‍රධානය කරන්නා එක්කෙනෙකි. මනුෂ්‍යයන්ට සන්ගතිය ලබා දෙන ගුරුන් විය නොහැකියි. කුසලතා උගන්වන අයට ඔවුන් "ගුරු" කියති. එහෙත් එවැනි ගුරුන්ට සමස්ථ ලොවටම සන්ගතිය ගෙනා නොහැකියි. ඔවුන් පූජ්‍ය පසපයෙන් සාමය ලැබුණා ආදි වශයෙන් කිවා වූවන්, එය තාවකාලික වේ. සන්යාසීන් කියන්නේ එම සතුට කපුටෙකුගේ පැහැරීමක් වැනි කියයි. ඔවුන්ට මුක්තිය ලබා දිය නොහැක. මුක්තිය සහ ජීවත් මුක්තිය පිරිනමන්නා ඒකායන පියා වේ. ඒ සැමටම ක්‍රිස්තෝ කෙරෙහි මහත් සෙනෙහසක් ඇති මුත් ඔවුන් ඔහුව හරිහැටි නොදනි. පරම පියා කියයි: ස්වර්ණම යුගයෙහි ක්‍රිස්තෝගේ දේශය තිබුණේ, දැන් එය කන්ස් (යක්ෂයෙක්) දේශයයි. නැවතත් බාබා පැමිණ එය ක්‍රිස්තෝගේ දේශය කරයි. අනතුරුව අඩ වක්‍රයකින් පසු එය රාවනගේ රජදහනය නම් අපාය විය. එහි අඩ වක්‍රයක් සතුටත් අඩවක්‍රයක් දුකත් ඇත. සතුටු කාලය මාහැඟි වේ. නමුත් සතුට සහ දුක යන නාටකය අඛණ්ඩව පවතී. එයට ලෝක වක්‍රය හෝ ජය පරාජයේ නාටකය කියා කියනු ලැබේ. සන්යාසීන් සිතන්නේ ඔවුන්ට සදා කලටම මුක්තිය ලබාගත හැකියි කියා. නමුත් කිසිවකුටත් එය ලබාගත නොහැක. මෙහි වැදගත්කම කිසිවකුටත් නොවැටගේ. පරම පියා හැර අන් කිසිවකුටත් මුක්තිය ජීවත්මුක්තිය ලබාදිය නොහැක. ඔබ විසින්ම ඔබේ රාජධානිය දැන් ප්‍රතිස්ථාපනය කරගන්නවා. මදක් බලන්න! මෙහි සැමතැනම ඇත්තේ දුකම පමණි. අප දැන් පරම පියාගේ උදව්වෙන් දිව්‍යලෝකය නිර්මාණය කරනවා. අනතුරුව අප දිව්‍යලෝකයේ හිමිකරුවන් සහ පාලකයන් වනවා ඇත. අන් සියලු දෙනාවම මුක්ති දේශයට යැවේ. ඔවුන් පසුව තමන්ට අදාළ කාලයේ පැමිණේ. ඔවුන් පහළට බැස ආ විට පළමුවෙන් සතුටත් අනතුරුව දුකත් ඇති වේවි. භක්ති මාර්ගයේ ඔවුන් ජප මාල කරකවයි. උපවාස රකි, බජන් ගායනා ආදිය කරති. ඔබ එක්කෙනාවයි සිහිපත් කළ යුත්තේ කියා මිනිස්සු කියනවා නමුත් ඒ සඳහා ඔබ ශරීර අවධානය අත්හරින්න ඔහු. කොහොමනමුත්, කිසිවකුත් ශරීර අවධානය අත්හැර නැත. පරම පියා කියයි: දැන් සියල්ලන්ම ආපසු යායුතුව ඇත. පරම පියා කතා කරන්නේ දරුවන් සමඟ පමණයි. දරුවන් අතරින් සමහරු නියම දරුවන් සහ සමහරු සුළු දරුවන් වේ. සුළු දරුවන් පාරිශුද්ධත්වයේ රාකිය නොබඳි. නියම දරුවන්ට තමන් අතිවාරයෙන් ප්‍රාප්තිය ලබනවාමයි යන විශ්වාසය ඇත. කෙසේවෙතත්, සමහරු එයින් අසමත් වෙතවා. සමහරු දුර්වලයි. සමහරු ශක්තිමත්: කෙසේවෙතත්, සැවොම අනුපිළිවෙලින් සිටී. ශක්තිමත් අය තම භාර්යාවන් දරුවන් ආදිය රැගෙන එන්නත් වේ. ශක්තිමත් කෙනා අන් අයවන් තමාට සමාන කරවයි: කොකෙක් සහ හංසයෙක් එකට ජීවත් නොවේ. පරම පියාට ඇත්තේ ලොකු වගකීමකි: සියලු දෙනාවම පාරිශුද්ධ කිරීම පියාගේ කාර්යයයි. අන්ත ඒ නිසායි. රෝද දෙකම එකට යා යුතු යැයි පියා කියන්නේ. සැමියාත් බිරිඳත් එකට ගමන් කරන්නේ නම්, සියල්ල හරියාකාරව සිදුවේ. එනම්, අපි එකට පාරිශුද්ධත්වයේ රාකිය බඳිමු. අපි අතිවාරයෙන්ම පාරිශුද්ධ වී පරම පියාගෙන් අපගේ උරුමය ලබා ගමු. ඔබ බුහුණගේ දරුවන් නම්, ඔබ සහෝදර සහෝදරියන් වෙතවා. එවිට එහි සාපරාධකාරී වද හිංසා තිබිය නොහැක. දේව නීතිය කියනුයේ ඔවුන් අතරේ පාපයේ ගැලිය නොහැකි බවයි. දැන් පරම පියා කියනවා: විෂ බොන සහ දෙන ආකල්පය බිඳිය යුතුයි. සැම කෙනෙකුටම අප උරාගන්න දෙන්නේ ඥාන අමෘතයයි. එමෙන්ම අප පරම පියාගෙන් දිව්‍යලෝක උරුමයක් ලබා ගන්නවා. වටිනා දරුවන්ගේ වගකීම පියාට කිකරු වීමයි. ඔහුට අකිකරු වන්නන් නොවටිනා අයයි. පියෙකු නුසුදුසු දරුවන්ට තම දේපළ දීමට නිසැකවම පසුබට වෙතවා. ඔබ දේවතාවන් වෙමින් සිටින බුහුණින්ය. එමනිසා කුඩා දරුවකුට බෙහෙත් දෙනවිට නාසය අල්ලාගෙන දෙන ආකාරයට ඔබේ බිරිඳට ඥාන අමෘතය පානය කරවන්න ඔහු. ඔබේ බිරිඳගෙන් අසන්න, ඔබේ සැමියාව ඔබේ දෙවියන් සහ ගුරු වශයෙන් ඔබ පිළිගන්නවා ද? එසේනම්, මා නිසැකවම ඔබට සන්ගතිය ලබා දෙනවා. සැමියෙකුට ඉතා ඉක්මණින් සිය බිරිඳට ඔහුට සමාන කිරීමට හැකි වෙතවා. එහෙත් බිරිඳකට එසේ සිය සැමියාව තමාට සමාන කිරීම ඉක්මණින් කළ නොහැක. මේ නිසා, වද හිංසන අසරණියන්ට එරෙහිවයි සිදුවන්නේ. දුරුවැන්නට බොහෝ ගුටි බැට ඉවසන්න වෙතවා. රජයට පවා ඔබට ආරක්ෂා කළ නොහැක. අපට කිසිවක් කළ නොහැකි යැයි ඔවුන් කියයි. පරම පියා කියයි: දරුවනි, ශ්‍රීමත් අනුගමනය කරන්න. එවිට ඔබ දිව්‍යලෝක අධිපතීන් වේවි. ඔබ නුසුදුසුසත් වුවහොත් ඔබේ උරුමය අහිමි කරගනී. එහිදී දරුවන් තම පියාගෙන් ගන්නේ සීමිත උරුමයයි. එහෙත් වටිනා දරුවන් මෙහිදී පරම පියාගෙන් අසීමිත උරුමය ගනී. මෙහි මෙය දුක් දේශයයි. මෙහි ඔබ රන් ආහරණ පැළඳිය යුතු නැත. මන්ද, මේ කාලයේ ඔබ සිහින්නත් ය. ජලන උපතෙහි ඔබට මිණිමුතු ඔබ්බන ලද රන් මාළිගා ලැබේවි. ඔබට දැන් පරම පියාගෙන් උපන් 21කට උරුමය ලැබෙන බව ඔබට වැටහෙනවා. භක්ති මාර්ගයේ ඔබේ විශ්වාසයේ ප්‍රතිඵලය පමණයි මා දෙන්නේ. ක්‍රිස්තෝ ජීවත්මය කොහෙද හෝ ගුරු නානක් ජීවත්මය කොහෙද කියා මිනිසුන් තේරුම් නොගනී. සැම කෙනෙකුම තමෝප්‍රධාන් වූණේ පුණරුප්පත්ති ගැනීමෙන් බව ඔබ තේරුම් ගෙන ඇත. ලෝක වක්‍රය තුළ ඒ සියලු දේ සිදුවේ: සැමටම තමෝප්‍රධාන් වෙන්න සිදුවේ. අවසානයේදී, පරම පියා ඇවිත් ආපසු නිවසට ගෙනයයි. අවිවා.

සුමිතිරි, ආදරණීය, බොහෝ කාලයක් තිස්සේ නැති වී සිට මේ දැන් හමු වුණු ඔය දරුවන්ට ඔබගේ මව, පියා, බාජදාදා සෙනෙහසින් සිහිපත් කර සුබ උදූසනක් ප්‍රාර්ථනා කරයි. ආධ්‍යාත්මික පියාගෙන් ආධ්‍යාත්මික දරුවන්ට තමස්කාර.

ධාරණය සඳහා සාරාංශය :

1. ඔබ දැන් පාරිශුද්ධත්වයේ රාකිය බැඳගන්න ඔන. ශරීර අවධානය අතහරින්න. අපවිත්‍ර ආකල්ප පරිවර්තනය කරන්න.
2. බාබාගේ ශ්‍රීමත් අනුගමනය කරමින් චටිනා දරුවකු වන්න. ඔබ ශාන්ත අමෘතය උකහා ගනිමින් අන් අයටත් එය දෙන්න ඔන. ශාන්තයේ සුවඳ අරගන්න. එසේම සුවඳවත් මලක් වන්න.

වරදානය: ඔබේ සුබපැතුම් වලින් ඕනෑම නිෂ්ඵල දෙයක් බලවත් කරනා පරිවර්තන පුජනීය හංසයන් වේවා. පුජනීය හංසයන් නිශේධනීයත්වය හැරදමා සාධනීයත්වය උරාගනී. දුටුවත්, නොබලන්න. ඇසුණත් සවන් නොදෙන්න. "නිශේධනීය" යනු එලක් නැති දේවල්ය. නිෂ්ඵල දේවල් සවන්දීම, නිරූපණය කිරීම හෝ කතා කිරීම නොකරන්න. ඕනෑම නිෂ්ඵල දෙයක් බලවත් දෙයක් බවට පරිවර්තනය කරන්න. මේ සඳහා ඔබට සෑම ජීවත්මයක් උදෙසාම සුබපැතුම් තිබීම අවැසියි. ඔබේ සුබපැතුමින් යම් වැරැද්දක් හරිගස්සන්න. එවිට යමෙක් කොයි විදියේ කෙනෙක් වුවත් හුදෙක් ඔහුට සුබපැතුම් දෙන්න. සුබපැතුම් වලින් ගල් වතුර බවට හරවනවා ඇත. නිෂ්ඵල දේ බලවත් දෙයක් බවට පරිවර්තනය වේවි.

පාඨය : අතින්දිය සුවය අත්විඳීම සඳහා සාමයේ ප්‍රතිමූර්ති ස්ථිතියෙහි ස්ථාවර වන්න.

*** ඔම් ශාන්ති ***